

Ж. М. Церунян

Агавні



АГАВНІ (справж. – Григорян Агавні Аршаківна; *Գրիգորյան Աղավնի Արշակի*; 15. 07. 1911, с. Тайлар, обл. м. Карса, нині Туреччина – 03. 02. 1992, Єреван) – вірменська письменниця. Від 1918 жила у Вірменії. Закін. Ленінакан. пед. технікум (1931). Автор збірок віршів; романів «Շիրակ» («Ширак», кн. 1, 1954, повне вид. 1963) – про соц. та політ. зрушення у вірм. селі в дорев. й порев. роки, «Բարի լույս. Արեգ» («Доброго ранку, Ареґ», 1980), зб. «Միշտ կանչող ձայներ» («Завжди манливі голоси», 1983; усі – Єреван), куди ввійшли повість, оповідання, вірші та спогади. Переклала деякі твори П. Тичини («Чуття єдиної родини», «Ми йдемо на бій», «Київ» та ін.), П. Усенка «Весняне», «Де сосна та явори...», «Лист» та ін.), Н. Забіли («Я хочу, щоб у парках квітли квіти...»), М. Пригари («Москва», «Перша п'ятірка», «На збори»), І. Гончаренка («То не я стояла, мамо»), С. Голованівського («Марія», «Клени», «Голуб») та ін. укр. поетів. Написала вірш «Ուկրաինային» («Україні», 1945), статтю про Лесю Українку «Իրաստղալույսը գալիք սերունդներին» // «Երեկոյան Երեւան», 1971, 22 փետրվարի («Свій зоряний шлях прийдешнім поколінням» // «Вечірній Єреван», 1971, 22 лют.). Укр. мовою окремі твори А. переклали С. Калустянц, Д. Білоус.

Основні твори

укр. перекл. – Ширак. К., 1957.

Бібліографічний опис:

Агавні / Ж. М. Церунян // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-42497>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).